

У лютому життя завмерло.  
Птахи літали неохоче, а душа  
вливалась в краєвид, як пришвартований  
човен треться біля причалу.

Дерева розвернулись спиною до нас.  
Глибина снігу вимірювалась стерном.  
Сліди постаріли на поверхні насту.  
Під брезентом стихли слова.

Одного разу щось підійшло до вікна.  
Я припинив роботу і підвів погляд.  
Кольори буяли. Усе перевернулося.  
Земля і я відштовхнулись одне від одного.

Переклад Д. Суворова